

Dragi obiskovalci draveljskih jaslí,

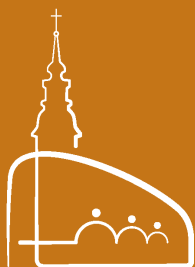
vstopili ste v cerkev Kristusovega učlovečenja. Dobrodošli!

Tako k oltarju kot k jaslicam se morate spustiti, iti navzdol, v globino. Le tako si boste naše jaslice lahko podrobno pogledali. Vzemite si čas, bodite pozorni na drobne stvari, malenkosti, detajle. S kakšno natančnostjo, potrpežljivostjo in ljubeznijo so narejene figure in posamezni deli?! Podobno ustvarja in oblikuje naše življenje Bog; preudarno, z ljubeznijo in veseljem. Ne gleda na nas površno, niti neopazno, gleda nas v globino, v jedro, v vsako našo misel. Tudi mi smo povabljeni, da pogledamo v tej luči na novorojeno dete, ki ne bogljeno, vendar v neizmerni ljubezni zre slehernega od nas.

V imenu draveljske jezuitske skupnosti in župnijske ekipe vam želim, da bi si v tem božiču vzeli čas za opazovanje drobnih, majhnih in lepih stvari, s katerimi Božje dete vstopa v naše življenje,

p. Miran Žvanut

ŽUPNIJA
KRISTUSOVEGA UČLOVEČENJA
LJUBLJANA DRAVLJE

draveljski jasličarji

tisk: Prelom

2019

ZGODOVINA DRAVELJSKIH JASLIC

1. Dravlje (1997)
2. Tista avtocesta (1998)
3. Pojdite in učite vse narode (1999)
4. Pot božjega ljudstva (2000)
5. Jaz sem pot, resnica in življenje (2001)
6. Svetniki (2002)
7. Poti zveličanja (2003)
8. Slovenske ljudske šege in navade od adventa do svečnice (2004)
9. Verstva sveta (2005)
10. Zgodba Kristusovega učlovečenja (2006)
11. Pojdi in ti delaj prav tako! (2007)
12. Jaz sem luč sveta (2008)
13. To je moje telo, ki se daje za vas (2009)
14. Vse v večjo božjo slavo (2010)
15. Vera, upanje, ljubezen (2011)
16. Marija Mati Cerkev, prosi za nas (2012)
17. Bog, ki gleda (2013)
18. »Hôdi za menoj!« (2014)
19. »Pridite v Gospodovo svetišče« (2015)
20. »Usmiljenja hočem in ne žrtve« (2016)
21. »In Beseda je človek postala« (2017)
22. Drevo življenja (2018)
23. "Luč sveti v temi" (2019)

DRAVELJSKE
JASLICE 2019

Luč sveti v temi

Letošnje jaslice prikazujejo Jezusovo zemeljsko življenje. Za vodilo pri njihovem razumevanju smo izbrali začetek Janezovega evangelija: /V Besedi/ je bilo življenje in življenje je bilo luč ljudi. In luč sveti v temi, a tema je ni sprejela. [...] Resnična luč, ki razsvetljuje vsakega človeka, je prihajala na svet. [...] V svojo lastnino je prišla, toda njeni je niso sprejeli. Tistim pa, ki so jo sprejeli, je dala moč, da postanejo Božji otroci, vsem, ki verujejo v njeno ime in se niso rodili iz krvi ne iz volje mesa ne iz volje moža, ampak iz Boga (Jn 1,4-5.9.11-13).

Jezusovo življenje je opisano s prispodobo luči. Tema predstavlja svet brez Jezusa, Jezus pa vstopa kot svetloba, v kateri stvari končno postajajo ljudem vidne, kot jih od nekdaj vidi Bog. Nekateri v Jezusovem prihodu prepoznajo luč in ji sledijo, drugi se svetlobi zaprejo. Ta različnost v odnosu do Jezusa se odraža skozi vse prizore, ki skušajo predstaviti njegovo življenje.

Medtem, ko je bilo Jezusovo rojstvo v lanskim jaslicah zaključni prizor, se pot po letošnjih z njim začne. Že Jezusov prihod na svet pokaže, kako ostro bo Božje vabilo zarezalo v odzive ljudi. Na eni strani imamo namreč pastirje, ki se veselijo rojstva Božjega Sina, ob Jezusovem darovanju v templju pa srečamo še starčka Simeona in prerokinjo Ano, ki Boga slavita in se mu zahvaljujeta, ker jima je bilo dano srečati obljubljenega Odrešenika. Na drugi strani je kralj Herod iz strahu pred novorojenim Kraljem pripravljen pobiti vse moške otroke do dveh let, zaradi česar mora sveta Družina pobegniti v Egipt.

Iz časa po vrnitvi iz Egipta je v evangelijih le zgodba o 12-letnem Jezusu. Po praznikih, ki jih z družino obhajajo v Jeruzalemu, Jezus ostane v templju med učitelji, medtem ko ga starši tri dni v strahu iščejo. Prizor nam razodeva, da je bilo celo Mariji in Jožefu kdaj težko prepoznati in sprejeti, kdo je Jezus in kakšno je njegovo poslanstvo. Za večino ljudi, ki ga pozna-

jo, takrat v prvi vrsti postane "tesarjev sin", za marsikoga pa to tudi za vedno ostane.

Ko se Jezus pred začetkom javnega delovanja približa Janezu Krstniku, mora le-ta spremeniti svoje mišljenje: "Jaz bi se ti moral dati krstiti, pa ti hodiš k meni" (Mt 3,14).

Tudi hudi duh se mora glede Jezusa, katerega trikrat skuša v puščavi, odločiti: je le človek ali morda res Božji Sin?

In čeprav si Jezus skrbno izbere dvanajst učencev, ki postanejo njegovi najožji sodelavci ter od blizu doživljajo, kako uči in deluje, tudi ta domačnost kasneje ni dovolj, da ga v trenutku preizkušnje ne bi zapustili, zatajili ali celo izdali.

Naslednjih šest prizorov, ki so vzeti iz vseh štirih evangelijev, prikazuje Jezusovo delovanje. Janez opisuje spremenitev vode v vino na svatbi v galilejski Kani, kar predstavlja prvi čudež, s katerim je Jezus razodel svojo Božjo naravo. Iz Matejevega evangelija je vzeta tako imenovani govor na gori, ki podaja globlji vpogled v to, kar Jezus prinaša kot novost pri naših odnosih do sebe, bližnjega, narave in Boga. Evangelist Marko predstavi dva prizora ozdravitve: v prvem Jezus ozdravi ženo in od mrtvih obudi deklico, pri čemer poudari človekovo vero kot temelj, na katerem deluje Bog. Drugi prizor, v katerem Jezus ozdravi slepega, nas uči, da si moramo pustiti odpreti pogled, preden bomo lahko jasno videli, kdo smo mi in kdo je Jezus. Sad takšnega odpiranja oči prikazuje srečanje Jezusa z Zahejem v evangeliju po Luku. Zahej ravna kot človek, ki vidi sebe kot grešnika in Jezusa kot tistega, ki ga ljubi z ljubeznijo, ki ozdravlja in osvobaja. Na koncu se vrnemo k evangelistu Janezu s prizorom Lazarjeve obuditve od mrtvih. Nekaterim niti ta čudež ni dovolj, da bi Jezusa sprejeli in verovali vanj, ampak se v njih rodi nasprotovanje vse do meje, ko sklenejo, "da ga usmrtijo" (Jn 11,53).

Sklepní del Jezusovega življenja se začne s slovesnim vstopom v Jeruzalem na cvetno nedeljo. Jezusa množice prepoznajo kot od prerokov napovedanega Kralja, ki bo prinesel mir in svobodo.

V zavedanju, da prihaja trenutek popolnega darovanja, Jezus učence zbere pri zadnji večerji, po kateri gredo molit v vrt Getsemani. Tam celo oni, ki so Jezusu najbližje, začnejo dvomiti vanj.

Skrivnost Jezusovega poslanstva doseže vrhunec v prizoru njegove smrti. Učenci so se porazgubili, pismouki in poglavarji ljudstva so ga zaničevali, celo levi razbojnik v njem ni videl več kot soobsojenca na smrt. Na drugi strani najdemo apostola Janeza in Jezusovo mater Marijo, ki vztrajata pod križem, desnega razbojnika, ki zmore v križanem Nedolžnem videti Kralja in končno rimskega stotnika, ki v umrlem Jezusu prepozna Božjega Sina. Sledi prazen grob, ki nakazuje, da Jezusova smrt ne pomeni konca. Tudi tukaj se mnenja delijo: bomo sprejeli poročilo vojakov, ki so stražili grob in trdijo, da so Jezusovo truplo odnesli apostoli, ali verjeli ženam, da so ob praznem grobu srečale angela, ki pravi, da Jezus živi?

Učenca, ki tretji dan po Jezusovi smrti potujeta v Emavs kljub celodnevni skupni hoji Jezusa prepoznata šele ob koncu, kar ju popolnoma spremeni. Podobno je za vedno zaznamovano življenje prestrašenih učencev, ko Jezus pri zaprtih vratih dvakrat pride mednje in ob drugem srečanju nejevernemu Tomažu dovoli, da se dotakne sledi nasilja na njegovem telesu. Ob slovesu Jezus učencem naroči, naj drugim prenesejo, kar so sami doživeli.

Dva tisoč let kasneje luč Jezusovega življenja in njegovega sporočila Božje ljubezni še vedno sveti in izziva vsakega od nas. Bom pustil, da luč sveti v temi, ali bom dovolil, da mojo temo spremeni v svetlobo?

